Epistola Io. gerson ad frem

Johanes cacellarius parisien. Germano

suo carissimo Johani ordinis celestinorum Inclinauit cor meu vel curiositas/vel vanitas vel vt pie cofido caritas illi cui dixit cor meu. de cordis mei ⁊ pars mea deus in eternu/ vt mihi describerem arma/scutu cordis ⁊ fidei/quale militia mihi necessaria et accomodam figuraret p presenti vita. que teste iob. est militia homis sup terra/ Meditatus sum cu corde meo plurima. Tade ascedit mens in hu affectu cordis/vt sibi ypi cor alatu ⁊ ignitu signatu signo thau aureo/poneret i etheris saphirini medio/radiatibus illic aureo colore/sole/luna et stellis/quatinus ego peregrinus ⁊ aduena (sic eni Gerson interptatum significat) assidua meditatione recordarer verbi celestis peregrini pauli/ Nostra conuersatio in celis est. Nec me prorsus fefellit hec meditatio cordis/du illud tu dne dilatasti. dum libero sibi volatu/p amplissimos sacre scripture celestes capos spaciari donatu est/vbi totiens de corde fit sermo viuus ⁊ efficax. que ad sensus/nuc allegoricos/nunc morales/nuc anagogicos fructuosissima iocunditate trahi pot/vt iugiter insonet illud eccle: Sursum corda. Hoc tibi germane significare volui/q cosors es peregrinatiois mee/tibi mecu et mihi tecu debet esse cor vnu/et anima vna/quatinus edificatiois hui no ingrate: particeps esse velis/qr scies ⁊ poter/ cooperante illo q cor regis ⁊ hoim inclinat quocuq voluerit/qr finxit sigillatim corda eorum In quo bn vale feliciter ⁊ euola. Scriptum costantie prima Januarij. 1416.

Dic precor/iste quis est qui carmina condit ista
Gratia nomen ei/cognomen et aduena fecit
Esse perigrinus signis agnoscitur aptis
Cassidolum dextro/fartum dependet ab armo
Ad latus oppositu. celsum caput orbicularis
Pilleus obnubit: soles quo pellat et imbres
A vultu infestos. baculusq teres regit artus
Ferrea cui cuspis. munitur sura coturno
Scutum leua gerit: saphiro celo ve sereno
Concolor. hic auro septe radiare planetas
Inspiceres. medio cor pennatum velut ignis
Emicat. et thau rutilo sibi signat in auro
Egide protectus hac hostica tela retundit
Nec caret angelico duce: sed caro visibus obstat
Sedulus hunc catulus vt thobiam comitatur
Gerson origo fuit. dat cancellarius almo
Lustris quinq gradus studio tibi parisiorum

Copendiosa laus

Johenis de gerson Cancellarij parisiensis.

Iohannem de Gerson parisiensis quondam studij cancellarium: si quis doctorem christianissimum vocet: is certe videbitur eius merito ac dignitati non impertines nomen: indecentemve tituluz attribuisse Si enim autor christiani nominis Christus: fine et consummatione legis sue dilectione constituit: si leue et sacrametis paucis astrictu iugu posteris suis imposuit: si pharisaicu illud paternaq traditionu on a suoru humeris excussit: quis obsecro inter doctores legis hui christiani agnominatione iustius sortiet Johane de gerson: qui operosa et pia industria p oem etate in litteris sacris versatus: omne studiuz in id cotulit: ei soli opera impedit: vt christianis qui succedetibo sub inde: multiplicatisq p ceptis hominu: ac innumera viuedi varietate ꝓposita: inextricabili ferme cosciete labyrinto circuerrare viderent: et egrediendi ex hoc calle nutu faceret: ⁊ plana securaz ac regia dilectiois christiane via quenam esset luculentissime demonstraret. Plane si ds forte dubitatior de hoc fuerit. huic nul

la pbatio certius psuadebit vt que pmissa
sunt credāt: cū si sepe ⁊ attēte leget: q plima
post se reliq̄t cācellari⁹ in genij ac doctrine
sue monimēta. Inuenit etenī nō herētē in
curiosis ābagibꝫ. nō i vana subtiliū ostēta
tione solicitū. nec affectatōe exq̄site noui
tatꝭ turgētē. sed is insistētē tm̄ mō: q cogni
tu necessaria. ⁊ ope salubria i priscis docto
ribꝫ depbēdebat. q pfecto ad vsuꝫ nr̄oꝝ tē
porū. ⁊ ad mores in q̄bꝫ xpiana versat res
publica. tā scite applicuit et accōmodauit:
vt nihil clari⁹. nihil certi⁹ boies nr̄i legere
possint. p qō ab hac misera pplexitate: tū i
multis alijs: tum psertim i varietate leguꝫ
hūanaꝝ: q nūc obligātes: nūc abolite asse
runt. nōnunq̄ vertūt i dubiū. sese tuto do
ceant euoluere. Ulū factū ē vt q̄ soli vtilita
ti pcimi scribēdo studeret nulla affectiōe p
uata alicui⁹ e doctoribꝫ q̄ eū pcesserant sin
gularit ducerē. Quāuis enī ex his q̄ cele
bres erant neminē ignorauerit. eoꝝ tm̄ q̄s
nō respuit eccia. nec aliquē vsque eq̄ refu
tauit. nec cuiq̄ sese vbilibet obnoxiū cōsti
tuit imitatorē. ꝗz velut apis argumētosa sin
guloꝝ ōpast⁹ dulcorē. quē ex eo potissime
sapiebat. si q̄d naturalē aut diuinā legē sin
ceri⁹ redoleret. fauū pspicuū ordiatissimuꝫ
suauissimūq̄ ꝯtexebat. Lōge pfecto alien⁹
ab eoꝝ sensu q̄ doctorē fauore pbāt. ⁊ qui
bus nō tā pspecta vitas q̄ eiusdē pfessiōis
ꝯiūctio sectādi alicui⁹ necitatē iponit. Nec
quidē i scholastica theologia. In mystica
vo q̄ ita ē xpianoꝝ vt auctore dionysio: sol
sit xpianis ꝯcessa: q̄nt⁹ fuerit iohes de ger
son. q̄ clar⁹. q̄ copiosⁿ. q̄ iuste xpiani ag
nomē pmeruerit. ex scptꝭ suis aduerti ma
nifestissime pt. Studiose siq̄dē curauit: quē
admodū de seipo plibꝫ i locꝭ testat. theolo
giā mysticā cū scolastica ꝯcordare. Uel qō
oñderet scolasticꝭ doctrinis illā nō esse ad
uersaꝫ. Uel qō oēs qui crudis solūmō spe
culatōibꝫ deū iuestigāt ad expimētalē eius
gustū inuitaret. ad quē scꝫ tāq̄ ad margari
tā pciosā ⁊ future btitudis plibatiōeꝫ omis
xpiane pfectōis auidos anhelare docebat
eo certe efficaci⁹ q̄ ⁊ ipe nō mō doct⁹ verbo
sꝫ ⁊ vsu pit⁹ i ea re fuerat. Nisi enī gustasset
q̄ suauis ē dñs. nūq̄ tale aliq̄d. qō meliuꝫ
pcipi q̄ dici pōt. tā dilucide tā signate tāq̄
copiose declarare potuisset. Nec miꝝ sane
Nā vt de vita q̄z sua nō nihil afferat. ab in
eunte etate p parētes ad dei amorē allect⁹
extitit. q̄s ipos pietate in deū nō mediocri
arsisse: indicio sūt liberi fere oēs deo dicati
Dor tradit⁹ bonis artibꝫ in parisiēsi gym
nasio ita se exercuit vt pficiente cū tpe peri
tia ⁊ ītegritate: oīm illic theologiā pfitētiū
tpe suo lōge eminētissim⁹ brēk ⁊ ēt. Sin
gularꝭ pfecto gl'ia vicisse parisiēses i eo i q̄
ipi ceterꝭ studijs oibꝫ semp pstitissent. Ue
rū multo laus āplior ⁊ īmensuꝫ fere pconiū
ei⁹ ab his ꝯsurgit: q̄ꝝ adhucne meminim⁹
quidē. Que qꝫ illustriorē dicēdi ornatū de
poscūt alijs. ⁊ alij loco duximus refuanda
Quis enī breuibꝫ cōplecti posset: accura
tissimā prudētiā/laborē fortissimū. mode
stissima ꝯsilia. feruētissimū zelū. quē inde
fessus adhibuit p sedādo ⁊ vniēdo illo tur
bulētissimo scismate q̄ etas illa q̄tiebatur:
Quis legatiōes suas mira grauitate ⁊ pe
ritia obitas: satis digne cōmemorare pos
set: q̄s p frāco ꝝ rege: eccl'a gallicana. ⁊ vni
uersitate parisiēsi. tum plexꝝ alias tum p
cipue apō celiberrimū illō xpiani ppli ge
nerale ꝯciliū ꝯstātiense gnauiter admistra
uit. Illic etenī diligētia incredibili. sanissi
ma doctria ⁊ vehemētissima vi dicēdi. q̄bꝫ
pfes monuit. ꝯfirmauit ⁊ q̄d facto op⁹ ēt
aptissime mōstrauit. tm̄ effecit p cōi pacis
q̄ a tota xpiana rep. etulabat recōciliatiōe
vt nō min⁹ necessari⁹ fuisse videat illi sue
calamitose tēpestati. q̄ olim gloriosissim⁹
doctor Augustin⁹ etati sue pelagianoꝝ he
rese ꝯtaminate. Extāt ⁊ tractat⁹ ⁊ oratōes
ei⁹ i eaꝫ rē plime q̄ min⁹ ncē sit adducere
multa ad hec cōprobāda. Quare silētio p
tereant reliq̄. si vno vbo psuasuꝫ fuerit Jo
hānē de gerson euidētissimo intuitu vita
tē pspexisse ⁊ nō mioꝝ ꝯstātia ac fortitudi
ne pspectā tutatū fuisse. Ad eā siq̄dē sensū
puritatē ⁊ simplificationē cordis deuene
rat vt velut e sereno pacatoq̄ aere despice
re ⁊ ꝯtueri valeret oīa q̄ sub se turbida pas
sionibꝫ ⁊ ignorātie nube obducta i ceteris
agebāt Jtaq̄ expeditissim⁹ ⁊ resolutissim⁹
erat i vero cognoscēdo. In defendēdo aūt
q̄ firm⁹ q̄ impterrit⁹ fuerit: vt h̄ vnū argu
mēto nob sit. qō post grauissimas altercā
tiones q̄bꝫ cōtra ipugnatores vitatū fidei
et pceptoꝝ dei corā sacrosctō cōcilio certa
uerat. pncipis etiā potētissimi odiū nō ve
rit⁹. velut alter Chrysostom⁹ aut Athana
sius ipm tādē exiliū molestissimū ppeti nō
detrectauit. O virū vere christianū. O tē
poꝝ nr̄oꝝ pditissimoꝝ singlare sidus Tu
eā quā a se pellūt ceteri vitatē etiā i exilio p

Tituli operũ gersonis

quiris. Tu teipm iniuria ⁊ ꝓtẽptu mauis affici q̃ veritatẽ. Tu vere fm nomẽ tuum laudẽ tibi paras. Gerson enĩ aduenã significat. Tu ipi⁹ christi q̃ vt vitati testimonium daret nullũ tormẽtorũ gen⁹ expauit. cũ re et facto fueris imitator. cur non merito tuo maximo ei⁹ cognominationẽ adipiscaris? Quãobrẽ honorenk doctores alij q̃sq̃ epitheto suo. Dicak ꝗ scc⁹ ille seraphic⁹ magnus iste: irrefragabilis alter Subtilis. solẽnis. illuminat⁹. vel q̃quid tale p merito suo q̃sq̃ vocitek Juste quidẽ ⁊ bñ. Sũt et enĩ. Liceat obsecro Johãnẽ q̃z de Gerson nõ fraudari laude sua. Liceat christianus doctor appellek. Is cui⁹ ꝑmo doctrina ad christi meras traditões oẽm nr̃am assertionẽ ꝓtẽdit metiri? Cui⁹ deinde studiũ ꝑma rie tp̃i opatiõi ꝓpter quã ĩ mundũ venerat testimonio sc̃z vitatis intẽtissime fuit addictũ. Cui⁹ postremo vite ꝓclusio tanta anagogice ⁊ vere xp̃iane contẽplationis dulcedine ⁊ amore flagrauit: vt velut cign⁹ modulato cãticorũ carmĩe mortẽ suscipiẽs ĩ felicẽ familiã christi quẽ docuerat. p q̃ certauerat: et quẽ totis visceribꝫ desiderauerat/ nõ ĩmerito ĩ eẽna btitudie recept⁹ eẽ credak

¶ Plura possent alia in laudẽ hui⁹ xp̃iani doctor⁹ ãnecti quoꝝ aliq̃ ex epl'is archiepi lugdunẽsis ⁊ fratris sui ꝑdis celestinorum cõcipi pñt q̃ ad finẽ hui⁹ opis habẽt. Verũ passim pl'ima sese obijciũt laude ⁊ honore digna studiosis scriptorũ ei⁹: e q̃bꝫ ⁊ hec pauca q̃ ꝑmissa sũt clari⁹ intelligi possunt. Huius itaq̃z vtilissimi doctoris tractat⁹ ⁊ opera quotquot colligi potuerũt etiã nõ sine singulari labore: in ꝗ volumĩe castigate admodũ impssa fuerũt. Qõ triꝫ sane ptꝫ si cui libuerit. poterit secerni Earũ ꝑma cõtinet ea q̃ ⁊ fidẽ ⁊ eccl'ie regimẽ ⁊ circa ea errores cõcernũt. Secũda cõplectik eaq̃ ad morales traditiões ptinẽt. Tertia mystice theologie accõmodata subiũgit. hunc aũt partiũ ordinẽ nõ esse incõgruũ ꝫ scripture sacre ꝓsus ꝓueniẽtez/ apte intelliget: si q̃s bonauẽturã ĩ libello de reductiõe artiuꝫ ad theologiam in quarto lumine leget. Inter hec aũt opa licet nonnulla sint q̃ Johis de gerson nõ esse verisimili⁹ sit vt ẽ tractat⁹ cõtra ꝓprietarios. S. augustini Cõpẽdium theologie. sermo de cõceptõe. ⁊ si q̃ pl'es reperiank tũ qꝝ auctor ali⁹ nõ patebat iõo loco suo pstiterũt. Alij aũt tractat⁹ q̃ sibi nõnunq̃z tribuunk. ꝫ tũ auctorẽ certũ biik Ut est libellus de cõtẽptu mũdi: quẽ cõstat a q̃ dã thoma canonico reguluri editũ/ et pl'es alij nõ sũt opibꝫ suis inserti. Verũ nõnulli ad finem opis ꝓpter conformitatẽ materiarum subiuncti.

Annotatio titulorũ operũ doctoris christianissimi Johannes de gerson cãcellarij parisiẽsis/ eo ordie quo in ꝗ volumine sese cõsequunk. qõ triꝫ ptꝫ distingui põt⁹ ponunr̃. Primo tituli prime ptis. q̃ tractat⁹ ptãtem ecclĩasticaz et fidẽ potissime cõcernẽtes complecitur.

De laude scriptorum .i. A
Unũ ex quatuor siue monotesseron/post i K
De ptãte ecclĩastica. i. L 83
Sermo pro viagio regis romanorum 2 E
De auferibilitate pape ab ecclesia 3 F
De modo se habẽdi tpe scismatis 3 X
Scismata quot fuerunt 3 7
Declaratio defectũ viuoꝝ eccĩacoꝝ. 5. A
De vnitate ecclesiastica 4 A
De statibus ecclesiasticis 4 J
De modo viuẽdi oĩm fidelium 4 R
Sermo de signis ruine ecclesie 4 U
De scismate quidam tractatus 5 E
De scismate alius tractatus 5 D
De cõcilio generali vni⁹ obediẽtie in scismate 5 O
Concilij constantiensis decretum Frequẽs/post 5 X
Sermo in die circũcisiõis corã papa Ap
Epistole ad ducẽ aurelia (parum 5 Y
nẽsem ⁊ cardinalẽ cameracẽsem. 6. R B
Sermo factus corã alexandro papa ĩ die ascensionis 6 L
Sermo corã papa bñdicto Massilie 7
Propositio facta coram anglicis (M
euntibus ad conciliũ pisis 8 H
Trilogus in materia ecclesie 8 T
Sermo eiusdem in festo sancti Anthonij Nuptie facte sunt 9 T
Tractatus de nuptijs ecclesie ⁊c. 18 T
Errores circa ꝑceptũ nõ occides 11 J
Sermo in die purificatiõis marie. ii. S
Sermo corã ꝓcilio Ambulate dũ lucẽ. 12
Propositio ĩ cõcilio ex ꝑte regis frãcie (D
Sermo corã cõmissarijs fidei de erroribꝫ
Cõtra assertio (cõtra fidẽ ⁊ mores. 13. A
nes mgri Jo. parui sermo eiusdẽ 13 D
Que veritates sint de necessitate salutis
Determinationes due (credẽde. 14. E